

DEBRECENI ÚJSÁG

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Helyben:	Vidéken:
Évi . . . 8 ft — kr.	Félévi . . . 4 ft 50 kr.
Hegyedévi 1 ft 50 kr.	Hegyedévi 2 ft 25 kr.

Felőlő szerkesztő és lapfőnöke:

THAN GYULA.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:

Debrecen, Főter Biedermann-palota földszint,
az udvarban hátul.

A száműzés Szibériába.

Az ábrándos Miklós cár rendeletet adott ki, hogy többé nem fogják az embereket száműzni Szibériába. Egész Európa tele lesz ismét az emberséges uralkodó dicsőítésével, aki nem akar háborút viselni s az örök békét indítványozta — de azután nem avatkozott az angol-bur háboruba, mikor tiltakozásával megakadályozhatta volna. Aki Lengyelországban eltörülte a rémuralmat s vallási türelmet adott a katolikusoknak, de Finnországban eltörülte az alkotmányos szabadságot, az orosz hadseregbe sorozta hű finnjeit s éppen most kényszeríti a finneket, hogy oroszul tanuljanak és orosz legyen a hivatalos nyelv. És a mikor a kínai forradalom kitört s a külügyminiszter Muraviev aggodalmának adott kifejezést, hogy ebből nagy baj lesz és Oroszországnak is kell majd háborút viselni és földet foglalni, a cár annyira megharagudott, hogy Muraviev grófot ijedtében megütötte

a guta. Mindazonáltal Oroszország bevonult Kinába és harcol.

A szibériai száműzés rémségeit sokan leírták: a fárasztó utat gyalog, télen szörnyű hidegben, nyáron forróságban, a rabok összekötözve, mögöttük a kozák, kezükben kancsukával, az ilyen tolonczok szállóinak büzt, piszkát, éhségét s a száműzöttek tompa kétségbeesését; a hivatalnokok megvesztegethetőségét; amely rabnak pénze volt, megszökhett, ritkán keresték többé, hogy hová lett; a gyilkos ólombányákat az altáji hegyek között, honnét, ki oda került, soha vissza nem jött; a száműzöttek szolidaritását, kik mindenben segítik egymást, ezzel is bizonyítva az emberi lélek nemességét a legnagyobb nyomorúságban és a legbűnösebb társaságban is. Ilyen száműzött lakik Szibériában 130—150 ezer. — A visszatérést hazájukba a cári ukáz nem engedte meg ezeknek a szerencsétleneknek.

Nincs különbség politikai vagy nem politikai száműzöttek között.

A demokrácia az elítéltek társaságában tökéletes. A tolvaj miniszter, a kegyvesztett kormányzó, a nihilista tanuló, a lengyel összeesküvő, a vallása miatt üldözött eretnek egészen egyenlő a közönséges büntett miatt számkivetésre elmarasztalt bűnösrel. A fegyenczeket csak annyiban osztályozzák, hogy életfogytiglan vagy tizenöt évig, vagy hat évnél rövidebb időre küldettek számkivetésbe. E szerint bánnak velük enyhébben vagy szigorubban s küldetnek messzebb vagy közelebb. Rendőri felügyelet alatt szabadon kereshetik meg kenyereket, csak eltávolozniok nem szabad azoknak, akiknek büntetése csekélyebb. A súlyosabban elítélteket éjjel-nappal őrzik. A cári ukáz nem mondja, hogy ezeknek bármi tekintetben kegyelmezett.

Különben Szibéria lakóinak, 4—5 millió oroszoknak, szülei vagy nagyszülei többnyire ilyen elítelt rabok voltak. A gonosztévők ivadékaik olyan fajt neveltek, amely szinte elűtő a muszkától s magát

Író és írónő.

Borov Iván egyike volt a főváros legjobb íróinak. Hetenkint a legelőkelőbb lapoknak írt tárczákat, melyek bizonyos pikáns ingerrel bírtak, a mi a többi tárczáírók munkáiban nem volt feltalálható. Ezt elismerték róla barátai és ellenségei. Jelentékeny jövedelme volt. Borov kitűnően értett hozzá, miként lehet olvasóközönségnek tetszését megnyerni. Így jutott ő, ki annakelőtte annyi nélkülözést szenvedett, aránylag rövid idő alatt abba a szerencsés helyzetbe, hogy a legkeresettebb tárczáíró lett belőle. Sőt a költészettel is megpróbálkozott, de ezzel nem sokra ment. Így tehát ismét az apró elbeszélésekhez tért vissza, melyekkel első babérait szerezte.

Egy napon bánatos arcú, kék szemű asszonyka állott egy könyvkereskedés kirakata előtt. Egy körülbelül 5 éves gyenge fiúcskát vezetett kezén. Az asszony az ünnepezt író neje, a fiú pedig gyermeke volt. A mint az asszony a férje diszkötésű munkáját megpillantotta, arca fájdalmas sóvárgást árult el. E pillanatban nevét hallotta említeni. Hátranézett. Két ur állott megetté, de nem figyeltek rá, tehát nem ismerték. Figyelni kezdett beszédükre.

— Nézd csak — szólt az egyik Borov

könyvére mutatva, — Borov könyvben adta ki beszéleit. Ennek az embernek igazán szerencséje van. A míg verseket írt nem sokra ment, mert a felesége versei nagyobb sikert arattak, mint az övéi. De később a beszélekre adta magát és ezzel nevet vívott ki. Most az előkelő olvasóközönség kedvence...

— És mi lett a nejből — kérde a másik.

— Hát most is az ő felesége és gyermekének anyja.

— Nem költ többé?

— Dehogyan költ! Férje nem engedte, mert félt a versenyitől.

— És jogos az, mert igazán tehetséges nő volt. Bizonyára sokra vitte volna még.

— Ó igen, ha tehetsége kifejlődhetett volna. Bizony kár érte.

— És tovább mentek.

Borovét a hallottak nagyon felizgatták. Szinte lázban égett. A milyen gyorsan csak tehetett, hazasietett gyermekével. Otthon átadta a gyermeket a cselédnek, szobájába sietett, hol egy karszékbe dőlt. Szíve sebesebben vert, szeméi könnybe lábbadtak. Szenvedésének egész történetét, mely évekig ólomsúlytalansághoz vezetett rá, hallotta kevés szavakba foglalva e két férfi ajkáról.

Igaz volt, a mit beszéltek. Férje kívánságának engedett, a midőn lemondott a költészetről. Ezután teljesen gyermekének szentelte életét. De a benső ösztönt, mely az ég madarait is dalra készíti, nem tudja teljesen elnémítani. És most újból fellángol benne az isteni szikra, mely oly sokáig lappangott szíve mélyén.

A midőn félóra múlva férje a szobába lépett, mit sem vett észre nejből. Az asszony arcán a megszokott türelmes, szenvedő vonás ült. Dolgozó szobájába kísérte férjét, ki felolvasta neki a lapok bírálatait, melyek dagályos szavakban dicsérték novelláit. De egyszerre, a midőn férjét önértésesen és büszkén mosolyogni látta, új érzélem szállta meg az asszonyt. Sajnáltni kezdte férjét, érezte, hogy szeretete és becsülése hogy tűnik el szívéből. Idegennek találta magát saját otthonában.

Néhány nap múlva meglepetést szerzett férjének. Ujjonnan írt költeményét nyújtott át neki. A férj inkább meglepetve, mint haraggal nézett rá. Majd olvasni kezdte és többé le sem tette, míg el nem olvasta. Három vers volt: mind a három megható és csodálatos. Meg volt bennük az, a mit sem észszel, sem gyakorlattal nem lehet elsajátítani: a költészet isteni adománya.

Mint forró láva kavartak az érzel-

egyenesen szibériainak nevezi. — Nem valami szimpatikus nép, mégis ezek civilizálták azt a rengeteg vadont, mely nagyobb mint egész Európa.

A czári rendelet oka azonban kevésbé a nemeslelkűség, mint a helyes politika. Mióta a szibériai vasut megnyílt, a kivándorlás Oroszországból a kelet-ázsiai tartományokba rohamosan növekszik. Maga a kormány oda telepíti kiszolgált katonáit, földet oszt ki közöttük ingyen s házaikat fölépíti. A szegény parasztság Oroszországból jobb megélhetést keres Szibériában. Kereskedők és iparosok benépesítik a városokat, mióta közlekedés van. Szibéria tehát gyorsan emelkedik s lakossága immár tiltakozik az ellen, hogy egész Oroszország salakja Szibériába küldessék, mert addig nem lesz ott biztossága életnek és vagyonnak.

E szerint tehát Szibéria mostantól kezdve új társadalmi életet kezd, megnyílik a világforgalomnak és ha pár év múlva kétezer kilométer hosszú vasutja kiépül a Csendes-óceántól Moszkváig s Oroszország elfoglalja északi Kinát, ez lesz a legrövidebb összeköttetése Európának Kelet-Ázsiával, Kinával és Japánnal. Erre hozzák majd a teát, selymet és porcellánt, Szibéria fölvirágozik és az orosz birodalom sulypontja mindinkább át-helyeződik Európából Ázsiába.

Az új rendszer.

A mióta Széll Kálmán miniszterelnök, a magyar politikai életnek valóságos tengeri kigyója lett a főispáni kar kérdése. A szabadelvűpártba beolvadt nemzeti párt tagjai valóságos kondicio sine qua nonként állították föl azt a követelést, hogy a főispánok, a kik a Bánffy rezsime törzsökös oszlopai voltak, menesztessenek és helyüket az új rendszer emberei váltásák föl.

Ebbeli törekvésüket az ellenzék nagy része, első sorban a néppárt és a függetlenségi pártnak egy része is erősen támogatta.

Nyíltan hangzottak, hogy az „új rendszer” mindaddig csak üres beszéd, a míg a vármegyékben a régi rezsime hívei uralkodnak. Ám az ilyen módon proskribált főispánoknak is hatalmas pártfogók voltak a szabadelvűpárt régi tagjai között.

Ez a két áramlat erősen küzdött egymás ellen. Az óvatos és diplomata miniszterelnök ebben a kérdésben is szokott taktikájával élt. Mindkét áramlathoz tartozó híveit biztatta szóval — és nem csinált semmit. A régi hívek ebbe természetesen bele nyugodtak, az újak azonban erősen türelmetlenkedtek. Ez a türelmetlenség folyton fokozódott és most már tetőpontjára kezd hágni.

A választások mindinkább közelegnek és a volt nemzeti párt, vala mint a néppárt és Ugron-párt tagjai borzadnak attól a gondolattól, hogy a régi rendszer főispánjait az új választások még hivatalban találják. Ehhez járul, hogy Bánffy Dezső most formális pártot szervez, utazik, bankettezik, sajtóban agitál.

Ez utóbbi körülmény volt, úgy látszik, döntő Széll Kálmán elhatáro-

zására. A miniszterelnök most már, úgy látszik, mégis hozzálát a főispáni kar gyökeres restaurálásához.

A lapok már közölték, hogy Fiát ujvidéki, Kürthy lipótmezei és Pállfy verseczi főispán legközelebb távozni fognak.

Ez azonban még nem helyes liszta. Értesülésünk szerint még a következők fognak legközelebb állásaiktól felmentetni. Turóczy nyitra-mezei, Horváth hontmezei és Rónay torontálmegyei főispán.

Hir szerint Horváth helyébe Ivánka Oszkárt fogják kinevezni. Az öreg Ivánka Oszkárnak, a ki hosszú évek óta egymaga a legelkeseredettebb harcot folytatta a hontmezei uralkodó klikk ellen, ez lesz minden esetre a legfényesebb elgátétele.

Itt említjük még meg, hogy Sárosmezei főispáni székére Beniczky Lajos Pestvármegye alispánja van kijelölve.

POLITIKAI HIREK

Széll Kálmán utazása. Széll Kálmán miniszterelnökről az a hír volt elterjedve, hogy a miniszterelnök Ischlbe utazott, hol a király kihallgatáson fogadja. Ezzel szemben a miniszterelnök környezetében semmit sem tudtak arról, hogy Ischlbe készülne. Viszont politikai körökben biztosra veszik, hogy Széll Kálmán a legközelebbi napokon Ischlbe megy, hol jelentését az osztrák ügyekben s némelyek szerint külügyi kérdésekben is tartandó fontos tanácskozások teszik szükségessé.

Az osztrák helyzet. Bécsi tudósítónk jelentése szerint Koerber osztrák miniszterelnök ischli útja újabb fordulatot jelent Ausztria belpolitikájában. Beavott körökben azt hiszik, hogy Koerber az iránt tett

mek a férj bensejében. Ez az asszony tönkreteszi hírét, dicsőségét, állását. Ezentul mindenki „a jeles költőné férjének” fogja nevezni! Szemei lángban égtek. Összeszedte magát. Ajkait hideg gunyra erőltette.

— Véleményemet akarod tudni? Nos, elég csinosak, de nem valami különösek.

— Nem ugy-e? szolt remegve az asszony.

— Nem, — szolt hidegen a férj és visszanyújtotta a kéziratot.

Lélegzet nélkül állott az asszony. Merően nézett férje szemeibe. Teljesen kiismerte őt. Szánakozása megvetéssé változott: látta, hogy férje gyáva és irigy.

— E három költeményt és a korábbiakat is közzé fogom tenni a lapokban, — mondta nyugodt hangon.

A férj összeresztent. Haragosan megfordult és így szolt csaknem fenyegető hangon:

— Ezt nem fogod megtenni.

— És miért nem?

— Mert nem akarom hogy kineve- senek.

Haragosan állottak szemben egymással. Megkezdődött a küzdelem.

— Iván, te nem vagy igaz!

— Te hiu vagy, mint minden füzfa-poéta.

— Ah, többé nem vezetsz félre — szolt a nő égő arccal. — Te versenytársat látsz bennem!

A férj gunyos kaczagásra fakadt.

— Én? Te benned? — szolt megvetőleg — te elbizakodott libácska...

— Iván, miért sértegetsz? Lásd, szerettelek...

— Aha, most jönnek a szemrehányások. Akkor megyek.

— Menj, de a költemények napvilágot látnak — szolt az asszony határozottan.

A férj visszafordult és nejehez lépett.

— Vagy az maradsz, a mi vagy; feleségem és gyermekünk anyja, vagy légy aféle „tudós nő” de akkor elválnak egymástól örökre! — szolt haragtól remegve a férj.

— De a gyermekemet magammal viszem, — szolt a nő csakugyan könyörgő hangon.

— Ó nem, — válaszolt a férj hideg kegyetlenséggel, — a gyermek törvény szerint nálam marad.

— Iván, egykori szerelmünkre kérlek, hadd nekem a gyermeket!

A férj hirtelen egyet gondolt. Átölelte remegő nejét és megakart csókolni.

De a nő lángoló tekintettel lökte vissza.

— Vége van ennek Iván, mert nem tudlak többé becsülni.

— Vera! ordított ez dühtől kikelve, és kezét ütésre emelte.

E pillanatban kinyílt az ajtó, a gyermek rohant be és anyjába kapaszkodott.

Borov felkapta a gyermeket és kirohant vele.

De csak pár lépést tehetett, mert a gyermek alétan hajította le fejcskáját vállára.

Halotthalványan engedte át a fiut anyjának.

— Jóságos Istenem?... Gyermekem, édes kis fiacskám, — sikoltott az anya.

A gyermek nem volt többé megmenthető. Hevenyláz vetett végett gyöngye életének. Apa és anya együtt sirtak a kis koporsó felett. De a temetőből kimenne kétévált az utjok. A nő többé sohase tért vissza férje házába.

Elvesztett családi boldogságáért a költészetben keresett vigaszt. Költeményei hirt és dicsőséget szereztek neki. Férje is megmaradt az írói pályán. De beszélei nem diszkötésben, hanem füzetenként jelennek meg és rem az előklő közönség, hanem a munkásosztály olvogatja azokat.

előterjesztést ő felcégénél, hogy a reichsrath szeptemberben munkaképességének biztosításával összeülhessen.

A kínai zavarok.

A kínai eseményekről ma a következő értesítést vettük.

Brüsszel, július 16. A külügyminiszter ma táviratot kapott a Sanghaiban székelő belga főkonzultól, melyben az jelzi, hogy a hatalmaknak el kell készülnie lenniök arra a hirre, hogy Pekingben az összes európaiakat meggyilkolták. Csing herceg ugyan minden lehetőséget elkövetett már a megmentésükre, azonban csapatai nem bírnak a győzelmes boxerekkel s így most a helyzet ura Pekingben az idegen-gyűlölő Tuan herceg.

London, július 16. Egy Sanghaiból jött értesülés szerint a Pekingben tartózkodó európaiak teljes lemészárlása tegnap történt meg. Az európaiak tudvalevőleg az angol követség védfalai mögé menekültek, melyet különösen az utóbbi napok alatt éjjel-nappal ostromoltak a kínaiak. Tegnapelőtt az ostromlóknak sikerült részt törniök a védfalakon, mindazonáltal a követség épületébe a védők hősi ellenállása következtében nem juthattak be. Időközben megérkeztek Csing herceg és Vangvinsau tábornok egyesült csapatai s haladéktalanul megtámadták a boxereket. Iszonyu öldöklés következett ezután, melyben Vangvinsau tábornok elesett, Csing herceg pedig — miután serege teljesen szétveretett — nyomtalanul eltűnt. A győzelmes boxerek erre ismét megkezdették az angol követség ostromát. Hajnalig minden támadást visszavertek az európaiak, ekkor azonban megérkeztek a Tuan herceg csapatai, kik aztán behatoltak a követség udvarára, hol a már minden készletükből kifogyott európaiakat irgalmatlanul lemészárolták.

Bécs, július 16. A hadügyminiszterium elhatározta, hogy még két hadihajót küld Kinába. E célból a „VI. Károly” és az „Aspern” hajókat legközelebb felszerelik és utnak indítják a kínai vizekre.

London, július 16. Mint Honkongból jelentik Li-Hung-Csang

a kantoni tartomány alkirálya végre erélyes lépésre szánta el magát. Utasította ugyanis a fenhatósága alá tartozó fekete zászlósok vezérét, hogy seregével, 50,000 jól fegyverzett és európai módra kiképzett harczossal azonnal induljon Pekingbe. Ez az intézkedés azonban a szerencsétlen európaiakra nagyon elkésett.

London, júli. 16. A „Times”-nak jelentik Tiencinből: Alexejev orosz tábornok e hó 8-án Tiencinbe érkezett. Az itteni hadműveleteket Fukusima japáni tábornok vezeti, kinek Dorvald tábornok segítkezik.

London, jul. 16. Sanghaiból jelentik, hogy Ohekiang tartományból az idegenek mind ide menekültek. Hupei és Honau tartományokból rémhírek érkeznek. Ott ugyanis az utóbbi napok alatt a boxerek mintegy 20,000 benschülött keresztényt mészároltak le a legiszonyubb kínzások közt. Vej-Haj-Vey-t óriási boxer-sereg fenyegeti; a lakosság menekül.

London, jul. 16. Az összes beérkezett jelentésekből kitűnik, hogy a boxer-felkelés az egész kínai birodalomban óriási mértékben és rohamosan terjed.

TÁRSAS ÉLET.

Gyógyító szellem.

Hogy a spiritiszták mi mindenre tartják képesnek a szellemeket, bizonyítja az alábbi eset, mely lapjuk, a Szellemvilág legutóbbi számában a következőleg volt leírva: Ugocsamegye egy kis falujának gör. kath. lelkésze mondta el a minap édesanyja csodálatos gyógyítását.

— Anyám — így adta elő a történetet — születésem után nagy beteg lett s nyolcz hónapon át önmagával teljesen tehetetlenül feküdt ágyában — Különösen a karja volt nagyon béna, úgy, hogy etették szegényt, mint a gyermeket. Atyám egy híres orvosthivatott, ki a kezelő orvossal együtt konziliumot tartott. Az orvosi tanácskozás után kijelentették, hogy anyám legfeljebb pár órát fog élni. Atyám a beteg ágya mellett karosszékből virrasztott.

Alig helyezkedett el a széken, midőn anyám suttogó, elhaló hangon arra kérte, hogy oltsa el a gyertyát, mert sérti a szemét.

Atyám e kívánságának eleget téve, visszaült a karos székbe, hol a hosszas ápolástól kimerülve, csakhamar mély álomba merült.

Jó darabig alhatott, midőn valami zörejre felriadt álmából, ijedten tekint a zaj

után s ott látja maga előtt anyámat, teljesen felöltözte egészségesen. Az orvosok is bementek, s alig hitték el a szemeknek, hogy a beteg, kinek halálát minden perczen várták, ki hónapokig mozdulatlan feküdt s kit mesterségesen tápláltak, most saját erejéből felöltözködve teljesen egészségesen állt előttük.

Napok után így beszélt el anyám a gyógyulása történetét:

Midőn kértem, hogy a gyertyát oltsák el, csakhamar elaludtam. Álomban egy nőt láttam, ki ágyam végére támaszkodott és hosszasan rám nézett, végre megszólalt:

— Te nem vagy beteg! Emeld föl karodat és simítsd végig az arcodat!

És karom, mely nyolcz hónapon át mozdulatlan volt, engedelmeskedett a parancsnak.

Majd ismét megszólalt a nő:

— Reggel, miheyt világosodik, fel fogsz öltözködni s mint rendesen — széjjel nézel az udvaron! Éretted, ezt fogod tenni!

Miheyt szürkülni kezdett, fölébredtem — mondá anyám — mozogni próbáltam, s minthogy teljesen egészségesnek éreztem magamat, a vett parancsnak minderbenededelmeskedtem.

Még 14 évig élt ezután az eset után.

VIDÉK

Elvágta a kezét fejszével. Egy szegény munkás ember — mint Nagyváradról jelentik — áldozata lett a vigyázatlanságnak. Váli József szikvizgyárában Rábai László szombaton reggel fejszével dolgozott, miközben oly szerencsétlenül talált sújtani, hogy az éles vas a balkezét érte és azon nagy sebet vágott. A szerencsétlen embert Bodor Károly dr. részesítette az első orvosi segítségben.

Kegyetlenkedő férj. Bogyilán Mihály feketebátori gazda hosszas ideig különválva élt a feleségétől. Pár nappal ezelőtt azonban visszavitte az asszonyát a házhoz, de csakhamar összeveszték s a menyecské újra visszament a szüleikhez. A férjet ez anynyira felbőszítette, hogy — mint tudósítónk írja — tegnap éjjel behatolt a felesége lakásába és az asszonyt kegyetlenül megkínozta és eszméletlenül hagyta az ágyban. Azután pedig újra kiszökött az ablakon. A félholtra vert asszony atyja a kegyetlen férj ellen jelentést tett a csendőrségnél.

A vízbefult fiú. Ottományban a minap nagy szerencsétlenség történt. Kovács Sándor ottani lakos öt éves fia epilepsiában szenvedett. A multkor a falu melletti folyón át igyekezett szüleikhez a mezőre, a mikor rájött a roham és a szerencsétlen beleesett a vízbe. Minthogy azonban senki sem jött segítségére, a csekély vízben megfult.

Brutális férj. Sokáig haragban volt Arzyilán Ferenc hosszú mezői lakos feleségével, aki durvaságait már nem tudta elviselni és szüleikhez költözött.

Azonban a multkor kibékültek s az asszonyt hazahozta. Pár nap mulva azonban ujból kezdődött a régi nóta, mire az asszony rögtön otthagya az urát. Az asszony szökésén Argyillán annyira felindult, hogy éjnek idején az ablakon keresztül behatolt a felesége lakásába és a védtelen asszonyt meggyilkolta. — Az asszony halva fekszik s nem is derült volna ki a tettes, ha két kis gyermeke nem panaszkolta volna el a kegyetlen szívű apát. A brutális férj ellen megindították az eljárás.

Életmentő leány. Temesvár egyik külvárosában, szombat este izgalmas jelenet történt a Béga partján. A Napoleon hid közelében, a folyó partján játszadozott Damjén Károly asztalos-legény hét esztendőös Ólón nevű gyermeke, mikor hirtelen elcsuszott és a vízbe esett. Véletlenül arra jött Heek Frigyes temesvári háztulajdonosnak tizenhat éves leánya s a mint észrevette a veszedelmet, a nélkül, hogy sokat gondolkozott volna, utána ugrott. Sikerült is neki megmenteni a gyermeket a biztos halálból. Csakhamar nagy néptömeg gyülekezett össze, mely megéljenezte a bátor leányt.

Rablógyilkosság az országuton.

— Saját tudósítónktól. —

Vakmerő rablógyilkossági eset történt Sövényháza község közelében, melynek egy békés bánfalvi ember esett áldozatul.

Csiszer Tájér békés bánfalvi gazdaembernek valami dolga akadt Sövényházán, a nagy dolog idő miatt azonban nem kapott kocsit s e miatt aztán gyalogszerrel indult el hazulról s öreg este lett, mikor a sövényházi határba ért.

Közvetlen a község bejárata előtt Csiszer szembe találkozott négy cigánynyal. Csiszer gyanútlanul haladt tovább. A cigányok sompolyogva jöttek az országuton és a mikor Csiszer mellé értek barátságosan köszöntöttek jó estét.

Csiszer elfogadván a köszönést, tovább akart haladni, de alig tett pár lépést a cigányok hátulról megtámadták, lerántották a földre s botokkal addig verték fejbe míg nem az eszméletét veszítette.

A cigányok aztán kifosztották az áldozatot mindenéből. Zsebéből kivették a pénztárcáját, melyben kétezár korona volt, aztán elvették az óráját és láncot, lehúzták az újáról néhány aranygyűrűjét s megfosztották a felső ruhától is.

A mikor az áldozatot már teljesen kifosztották észrevették, hogy eszméletre kezd térni, újra elővették tehát, s a botokkal addig verték fejbe míg nem kiszenvedett. A rablók azután elmenekültek, otthagya áldozatukat egy árokban az út mellett. Másnap reggel találták meg a teljesen kifosztott áldozat hulláját s bevitték Sövényházára s az állami csendőrséget azonnal értesítették az esetről mely a nyomozást megindítván, még az nap sikerült a rablóbanda egyik tagját Csicsák Pál földéaki kóbor cigány személyében kideríteni és elfogni.

UJDONSÁGOK.

* Vidéki hírlapírók díszoklevele.

A Vidéki hírlapírók országos szövetsége elhatározta, hogy az egyesület alapító tagjainak díszoklevéllel hálálja meg a segítséget, a melyben az egyesületet részesítették. A szép oklevél rajzát Tóth-Molnár Ferencz szegedi festő tervezte. A főalak (védőangyal) egy stilizált kőnyomó présen ülve, balkezevel a bőség szarujából segítséget látszik kivenni, míg jobbkeze tollal, egy az éberséget ábrázoló és mindent világgá kiáltó kakasou nyugszik, lent a prés körül elhelyezve vannak mindama dolgok: művészet, irodalom, zene, műipar és kereskedelem, melyek közvetlenül a sajtó támogatására vannak utalva. A mellécsoporthoz egy elhalt hírlapíró özvegyét és árváit, egy előregedett hírlapíró és egy a lovagias verekezésben munkaképtelenné vált hírlapíró, szerkesztőt tüntet föl, a mint segítségre, nyugdíjazásra vár. Az alapító oklevelek ama részét, mely már tökéletesen elkészült, ma kezdték szétküldeni.

* Az Ipartestületi hitelszövetkezet már beköltözött az új városi bérházban, Simonffy-utca 1. szám alatt lévő helyiségébe s ott, folyó év július hó 17-ik napján megkezdte működését. Ekkor lesz az első befizetési nap, de a befizetési kötelezettség július hó 1-től számítottatik. A befizetések ezután minden kedden és pénteken d. u. 4 órától 6-ig fogadtatnak el, ugy a kölcsön kérvények is, valamint ugyanekkor történnek az új beiratkozások is. Egyébb tudni valókról az érdeklődők felvilágosítást a szövetkezet helyiségében a hivatalos órák alatt nyerhetnek.

* **Homokkertiek öröme.** A homokkertnek körülbelül 2000 főnyi lakossága régóta vágyik már arra, hogy utczába a közvilágítás bevezetessék. Már minden előkészület megtételest ennek létesítésére; felállítottak 13 erős lámpát, mindennel fel szerelve; megfogadták a lámpa kezelőt, a ki egy személyben segéd pásztor is lesz, a II. ik járásban alkuba léptek a helybeli tekintélyesebb olajkereskedőkkel, a kik a jobb minőségű és robbanás mentes kőolajat 36 fillérjével literét ajánlkoznak szállítani. Egyszóval minden készen van, csak az alapnak van még egy kevés hiya. A magán adakozásból begyűlt összegeket legközelebb nyilvánosan nyugtázzni fogják. Csak azt várja az intézőség, hogy a legszegényebbek által aláírt fillérek is befolyjanak, meg hogy a Homokkert I-ső járásának lakossága és közönsége mit ajánl fel a közérdekű célra? Legközelebb a debreczeni faáru-raktár szövetkezet igazgatósága küldött 20 koronát Harsányi Gusztáv kertgazdához, a világitási alaphoz leendő csatolás céljából. A mely kedves és számottevő adományért

a küldő igazgatóságnak ez uton is köszönetét és elismerését nyilvánítja. Így gyűl lassanként az alap, melyre támaszkodva szeptember 1-én akarják a közvilágítást megkezdeni. Bár csak akkorra a szellemi világitó, az annyira óhajtott homokkerti népiskola is megkezdhető lenne, Jajj, de mikor fog még összeülni az az ad hoc népnevelési bizottság, a melynek utat módot kell találni arra, hogy a kultuszminiszter leiratára megfelelő válasz adassék. Ugy tudjuk, hogy ennek az ad hoc bizottságnak lesz elibe tárva a Homokkertiek kérvénye is, amelyben 300 főnyi tanköteles gyermekük elhelyezése céljából népiskolát kérnek és a Kovács Gábor féle — üres — és megfelelő lakház és teleknek megvételét sürgetik. Bárcsak megszállná a Szentlélek az illető befolyásos tényezőket s a még áprilisban beadott kérvénynek a sorsa jó dűlőre fordulna. Adja Isten, hogy a jobb sorra érdemes Homokkertieknek ez a vágya, ez a valódi öröme mielőbb teljesüljön.

* **Műkedvelő előadás.** Az asztalos ifjúságtól alakult műkedvelő társaság, mint már jeleztük a Piros bugyelárist adja elő augusztus hó 4-én. A próbák már serényen folynak s előjelekből ítélve az előadás sikerült lesz. Különbben is az egyes szereplők jól vannak össze válogatva. Az előadásból befolyt tiszta jövedelmet a Munkácsy-szobor alapja javára fordítják.

* **Elcsipett betörő.** Fehér Imre alig 15 éves, már is nagyon ismert alakja a rendőrség börtönének, hol kisebb-nagyobb vétkéért többször elszenvedte megérdemelt büntetését. A büntetés nem fogott rajta, sőt mind inkább vakmerőbb lett s utóbb már veszélyes betörővé vált. Csak nem rég is Szoboszlai Béla bíró Bethlen utcai lakásában is ő követte el a lopást. Tegnap este, felbuzdulva az előbbi sikeren, a József királyi herceg utcán, az utcai lakásban lakó Krach Salamonnál akart szerencsét próbálni. Este 11 óráig ólalkodott a ház előtt s mikor már azt remélte, hogy senki sem látja, Krach Salamon ablakát egy kövel betörte, felmászott a fal párkányára s kezével benyult, hogy az ablakot kinyissa. Ebben a helyzetben fogták el és kísérték a rendőrségre, honnan még az nap átvezették az ügyészség börtönébe.

* **Lefoglalt milléniumi emlék.** Szabó Gábor a millenium alkalmával kellemes emlékekkel lepte meg magát. Vett magának egy szép tajték pipát. Naponként gyönyörűséggel nézte, miként kezd sárgulni a pipa. Elképzelte magában, milyen szépen kifogja szivni korom feketévé s akkor a milléniumi emlék megfizethetetlen értékkel fog birni. Hanem egy napon arra ábredt, hogy a pipa eltűnt. Kereste, kutatta, de az bizony csak nem akart előkerülni. Már egészen letett róla, hogy valaha viszont láthassa az ő kedves emlékét, mikor a véletlen tegnap nyomára vezette. Tegnap délután ugyanis a

főtéren sétálva, egy kocsis kezében felismerte kedves emlékeit. Azonnal kérdőre vette a kocsist, de mert egységre jutni nem tudott, a rendőrséghez fordult, ki a vizsgálat befejezéséig a pipát lefoglalta.

* **Adomány.** Maurer Emil az Arany János utcán lakó debreczeni polgár tegnap dr. Boldizsár Kálmán rendőrkapitány útján a Rendőrök magánszövetkezetének pénztára javára három koronát adott. Az adományt dr. Boldizsár az egyesület elnökségének át adta.

* **Kié volt a bárány?** Cs. András jó-móda gazdaember, ki a külsőségeken lakik, tegnap a legelőre terelte ki bárányait. Ezt a szemfüles szomszédja észrevette, a bárányok közül egyet udvarára hajtott s hogy magáról a gyanút elhárítsa a bárányt azonnal leölte. Cs. András sokáig kereste elveszett bárányát, míg végre besugták neki a szomszéd csinyét s most, mivel a szomszéd tagadja, hogy ő a Cs. András bárányát ölte volna meg, — a bárány az ő jogos tulajdona volt, melyhez Cs. Andrásnak semmi köze, a rendőrség lesz hivatalosan kideríteni, hogy hát voltaképpen kié volt az a bárány.

* **Ruhát lopott az anyjának.** Egy 10—12 év körüli kis leány járkált tegnap délután a Kossuth utcán. Meg-meg állott az üzletek előtt és sokáig bámulta a fényes kirakatokat, mikor végig nézett minden kirakatot, ismét előről kezdte furcsa szórakozását. Többeknek fel is tűnt a kis leány különös viselkedése, így Molnár Lukács kereskedő egyik segédjének figyelmét is magára vonta. Kiment az üzlet elé, hogy megnézze vajjon itt járkál-e még a kis leány. Szét nézett az utcán, de a kis leányt nem találta sehol, ellenben észrevette, hogy a kiakasztott árucikkektől több hiányzik. Csak most lett előtte világos, miért ólálkodott oly soká az üzlet előtt. Előszólitotta a tanulót s azt a leány után küldte, hogy fogja el, mert az eltűnt árucikkeket caakis az vihette el. A segéd gyanuja nem volt alapteljes, mert a kis leány, kit a tanuló a kenyér piacon utólért, tényleg ellopta a hiányzó árukat. Kezében kis csomagot vitt, ebbe pakolta be az ellopott árut. Mikor a tanuló elfogta, sirva kérte, hogy ne bántsa, mert nem magának, hanem beteg anyjának akarta vinni a ruhát. A tanuló megszánta a kis leányt és szabadon eresztette.

* **Térzene a nagyerdőn.** A helyben állomásozó katonazenekar ma este tartja meg hetenként szokásos térzenéjét a nagyerdőn. A térzene, mint rendesen, öt órakor kezdődik.

* **Egy muzsikusként, aki lop.** Botos muzsikusként cigánynak nagyon rossz szul mehetett a dolga, mert koldulásra adta a fejét, hogy megkereshesse élelmét. Házról-házra járt s könyörületesszivekre hivatkozva alimizsnáért esedezett. Koldulása közben

bevetődött tegnap este 7 és 8 óra közt dr. Csikos orvos Péterfia 22. számú házába is. Megállt a konyha ajtó előtt s monoton hangon kezdte morzsolni könyörgését, de választ nem kapott. Talán nem hallják, gondolta s bement a konyhába. Ott azonban nem salált senkit. Fákó szeme felvillant, hallgatózott: semmi nesz. Ekkor körültekintett, mit lehetne elvinni. A sarokban megtalálta a szakácsné, Békési Lidi kofferját, hamar hozzá rohant, kinyitotta és a benne talált két pénztárczát és egy arany gyűrűt magához véve, — sietve távozott. Az ajtóban találkozott a pinczéből jövő Békési Lidivel, ijedten ugrott vissza s csak annyi ideje volt, hogy az egyik pénztárczát a szekrény alá rejtse, a másik nála maradt. Békési Lidi szintén észre vette a visszahúzódó alakot sietve ment be a konyhába és kérdőre vonta a cigányt, hogy mit keres itt.

— Instállok alásan egy kis alimizsnát, mondta Botos.

A szakácsné azonban észrevette nyitott kofferját, rosszat gyanítva az ajtó elé ugrott és beszólitotta a kocsist. Ketten azután megmotozták a cigányt s megtalálták nála a gyűrűt és az egyik pénztárczát 1 frt 80 kr tartalommal. A szekrény alól előkerült a másik tárcza is, melyben 31 frt 10 kr volt. Telefonon értesítették a rendőrséget, kik a vén muzsikusként cigányt a központra szállították.

* **Megkerült a bicikli.** Pár nappal ezelőtt megemlékeztünk arról, hogy Doby Károlynak biciklijét a Széchényi-kertben lévő lakásáról ellopták. Most mint értesülünk a bicikli megkerült még pedig a szomszéd kert pajtában a hol elrejtve volt, a kert tulajdonosa tudván kívül, aki arról, hogy a bicikli miként került pajtájába, — felvilágosítást adni nem tudott. Valószínű, hogy az egész bicikli história egy rossz vicz akart lenni.

TÁVIRATOK

Kinai zavarok.

Berlin, július 16. A Localanzeiger megdöbbenést keltő hírt közöl, mely szerint Tiencsinnél a kínaiak az oroszok hatodik hadosztályát teljesen tönkre tették, nyolczszáz embert megöltek, csak harmincznak sikerült megmenekülni.

London, július 16. Seymour tengerenagytól két hivatalos távirat érkezett. Az egyik, mely e hó 9-éről kelt, azt mondja: Ma reggel 4 órakor a szövetséges csapatok megtámadták az ellenségnek az idegen telepektől dél-nyugatra fekvő hadállását. A japánok oldaltámadással elűzték az ellenséget és teljessé tették vereségét. Sok kínai katona és boxer elesett. A szövetséges csapatok ágyuzás után elfoglalák a

nyugati fegyvertárt és két ágyut zsákmányoltak. Az arzenált, miután tartani nem lehetett, elhamvasztották. Az ellenség 350 halottat vesztett. A szövetségesek vesztesége czekély. A második távirat, mely július 12-éről kelt, így hangzik: A kínaiak tegnap reggel 3 órakor megtámadták a vasuti állomást, de visszaverettek. A szövetségesek azonban 150 halottat és sebesültet vesztettek. A kínaiak veszteségét nem tudjuk, de azt hisszük, hogy súlyos. Délután az erődöket az angolok és francziák bombázták. Egy erődöt és egy jelzőtoronynak használt pagodát leromboltak. 1300 főnyi amerikai csapat érkezett.

Főrendiház új elnöke.

Budapest, július 16. Egy itteni könyvnyomatos lap híresztelése szerint a főrendiház elnöke Vay, alelnöke pedig Jókai lesz.

Elhunyt francia tábornok.

Budapest, július 16. Párisból sürgönyzik, hogy Pellieux a francia hadsereg egyik nagynevű tábornoka Quimperben meghalt.

Tiltakozó tengernagy.

Budapest, július 16. Fischer tengernagy, kit most Velenczében ünnepelnek, egy újságíró előtt elképedve tiltakozott a Neues Wiener Tagblatt interwiewja ellen, melyben az olasz szövetséget leszólta. Hallatlan rágalom, mondá, igazi infémia. Ilyet tulajdonítani nekem? Szó sem volt másról csak az osztrák-magyar haditengerészetéről. No, hiszen szép renomémet csinált nekem az a hírlapíró. Ismételve kijelentem, hogy ez aljas rágalom.

Leleplezett Trilby.

Budapest, július 16. Vidéki Irén-ről, kit mindenütt úgy ismertek, mint a magyar Trilby, most kisült, hogy egy közönséges kalandornő. Valódi neve Katona Teréz, szakálházi varrónő, 1896 óta a fővárosban külömbnél külömb csalásokat követett el, melyért többszörösen büntetve és a főváros területéről örökre kitiltva lett. Ujjabban üzött csalása, a hipnotizálás miatt elfogták.

Magyarok győzelme.

Budapest, július 16. Párisban ma volt az olimpiai versenyek döntő napja, mely a magyar atléták teljes dicsőségével végződött. A díszkoszvetés világbajnoka Bauer Rezső (B. T. C.) óvári gazdász 36.04 méter dobott. — Gönczy (B. E. A. C.) magas ugrásban harmadik, Cretner Rezső (M. U. E.) súlydobás negyedik, Kauzer Károly (M. A. C.) rudugrásban negyedik lett. Schuber (M. U. E.) az élömérkőzéstől győztesen került ki.

Leégett gyár.

Budapest, július 16. A Bach és társa cég tulajdonát képező almás-fűzitői keményítőgyár ma délután kigyuladt és teljesen leégett. A tűz átcsapott a szomszédos gőzmalomba is, de itt sikerült a tüzet eloltani. A kár tetemes.

Hollaky főispán afférja.

Budapest, július 16. A „Magyar Szó“ vasárnapi számában „Udvarhelyi levél“ cím alatt egy cikk jelent meg, mely nem a leghizelgőbb szavakkal emlékezett meg Hollaki Arthur Udvarhely megyei főispán működéséről. A főispán ma táviratozott a nevezett lap szerkesztőségének s a cikknek reá vonatkozó részét aljas koholmány-nak nevezte s kijelentette, hogy azért mint sértő inzultusért, vagy a cikk beküldőjétől, vagy a „Magyar Szó“ szerkesztőjétől elégtételt követel.

A görög király Párisban.

Athén, július 15. A görög király tegnap este fürdőhasználatra Aix les Bainsbe utazott, onnan pedig Párisba utazik a kiállításra.

A manilai fölkelés.

Madrid, július 15. A Heraldo egy manilai levelet közöl, a mely azt jelenti, hogy a fölkelők törbe csaltak és elfogtak egy amerikai tábornokot és 50 katonát.

Budapesti tőzsde.

Július 16. Buza juniusra 0.00. Buza októberre 7.63. Rozs októberre 6.72. Zab októberre 5.21. Tengeri júliusra 5.81.

Zubovics kapitány párbaja.

— Saját tudósítónktól. —

Országszerte általános feltűnést keltett Rákóczy Istvánnak, Nógrádmegye rétsági főszolgabírójának fegyelmi ügye. Hivatalos hatalommal való visszaélés, brutalis, emberkínzás s egyéb pontozatoktól áll a vád, a melyet a főszolgabíró ellen emeltek.

Csak nemrégiben történt, hogy Diósjenő községének nagy küldöttsége jelent meg Zubovics Fedor huszárkapitány, megyei bizottsági tagnál és arra kérte a kapitányt, hogy mentse meg őket Rákóczi főszolgabíró basáskodásaitól. A küldöttség egy memorandumban foglalta össze panaszait, a melyben a léfolyt bíróválasztásnál történt hallatlan erőszakoskodások, brutalitások és egyéb igen súlyos vádak voltak összefoglalva.

Zubovics kapitány a megyei közgyűlésen szóvá tette az ügyet s miután ott semmi sem történt, egy nagyobb küldöttséget vezetett Eötvös Károly országgyűlési képviselővel a belügyminiszter. Ennek a kifolyása, hogy Rákóczy főszolgabíró ellen elrendelték a vizsgálatot.

A megye a vizsgálat vezetésével Desseffy Elek főügyészt bizta meg s bizalmi férfinak Zubovics kapitányt küldte ki. A vizsgálat folyamán még egy egész halmaz újabb váddal terhelték a főszolgabíró. Dr. Milasin rétsági ügyvéd adta be a panaszok képviselőjében a vádat.

A vizsgálat a múlt héten vette kezdetét. Dr. Zubovics, Schxeighoffer Ferenc

budapesti ügy éd kíséretében jelent meg. A vizsgálat első napján, mindjárt oly körülmények merültek fel, a melyek szükségessé tették ez ügyet bünvádi utra terelni.

Desseffy Elek főügyész a vizsgálat eddigi eredményéről részletes jelentést tett.

A vizsgálat alkalmával történt, hogy a főszolgabíró hevesen támadta meg dr. Milasin ügyvédet, mire Zubovics kapitány oly éles kifejezéseket használt, hogy a főszolgabíró másnap két huszárfőhadnaggyal provokáltatta Zubovicsot. A kapitány segédeül Kis Aladár és Unóy huszárkapitányokat nevezte meg.

A segédek hosszabb tárgyalás után kardpárbajban állapodtak meg, a legsúlyosabb feltételek mellett. A feleknek bandázs nélkül, végkimerülésig kellett megverekedniök.

A párbaj tegnap délután folyt a Ludovika akadémia vívótermében. Zubovics orvosa dr. Boros Ernő ismert sebész, a Ferencz-József kórház orvosa volt. Rákóczy egy honvédezedorvost vitt a párbaj színhelyére. A párbajt Kis Aladár huszárszázados vezette.

A felek rendkívül hevesen rohantak egymásra, csak egy assant volt, s néhány pillanat múlva beállott a teljes harc képtelenség. Rákóczi főszolgabíró hónaalján, fején és vállán súlyosan sérült meg, míg Zubovics kapitány, a balkeze fején és oldalán szenvedett sérülést. Zubovics ugyanis egy a hasának irányított hatalmas vágást bal karjával fogott fel, s így érte a kéz fején az erős sérülés. A felek a párbaj után nem békültek ki.

VEGYES.

Könyörületesség a fegyházban.

A váci fegyház szerencsétlen lakói tanúi voltak annak a borzasztó katasztrófának, amely Tótfalu községét elpusztította. A fegyház ablakaiból látták a rabok a lángtengert és a gomolygó füstfelhőt. És megdobbant a szívük a pusztulás láttára: gyűjtést rendeztek a tűzkárosultak javára. Fegyházi keserves keresetükből kilencszáznegyvennégy koronát adtak át az igazgatónak, hogy juttassa azokhoz a tótfalusiakhoz, akik most szenvednek. Másnap már ki osztották Tótfalun az összegyűjtött összeget, a melyből huszonhat gazda kapott segítséget. És a tótfalusiak most áldva emlegetik a váci fegyház lakóit, dicseik a szívük könyörületességét, a mely a börtönben is a szenvedők felé fordul.

Motor-kocsik Közép-Afrikában. Egy francia automobil-társaság 50 motorkocsit küldött Középrafrikába, melyek teherszállításra vannak szánva Bufaloba és Bumaka között. E motor-kocsik a vonalat, melynek bejárására a közönséges teherszállító kocsinak több, mint két hónap kellett, három-négy nap alatt fogják bejárni, óránként 15 km. átlagos gyorsasággal.

Tűzhányóhegy a tenger fenekén. A Ringaromma angol gőzös nemrég az Uj-Hebridák közelében manővrozott s ekköz-

ben egy torpedója a tenger fenekére süllyedt. Utána küldtek három buvárt, de ezek csakhamar felhúzták magukat a tenger felszínére; a buvárok ugyanis egy éppen működésben levő földalati tűzhányóhoz közeledtek, a mely a vizet köröskörül majdnem forrásig fölmelegítette. A buvárok erősen véreztek, de sikerült őket megmenteni.

Házasulandók paradicsoma.

Az észak amerikai Michigan állam egyik kis városa: South-Haven azon az uton van, hogy új Gretna Green váljék belőle, a hol a házassulandók a legnagyobb könnyűséggel kehetnek egybe. Egy gőzhajó-társulat olyan hirdetéseket tesz közzé, hogy hét dollárért bármely jegyespárt Csikagóból South-Haven-be szállít, ott a házassodáshoz szükséges minden engedély beszerzéséről, a szertartás elvégzéséről gondoskodik, sőt az új pár ebédet is kap, azután pedig a társaság hajója visszaviszi Csikagóba. Mindehhez még egy órai sétahajózás is jár a Michigan-tavon. Ilyen körülmények között érthető, hogy Csikagóból száz meg száz jegyespár rándul át esküvőre South-Havenbe még akkor is, ha semmi oka nincs se a sietésre, se a titokban való nősülésre, hanem csupán az utazás kedvezményei csábítják őket.

Uj-Klondike. San-Franciskóból azt jelentik, hogy Alsó-Kaliforniában új és rendkívül gazdag aranybányákat fedeztek föl. Három aranyásó rövid idő alatt 800 000 márka értékű aranyat gyűjtött össze, egy Ibarro Jozó nevű mexikói pedig egy év alatt 400,000 márka értékű aranyat találtak. Az aranytartalmu terület közel 250,000 acre terjedésű és eddig még a legnagyobb részben gazdátlan. (Nem sokáig fog az maradni)

Gyilkosság szerelemfeltésből.

— Saját tudósítónktól. —

Főskut délvidéki községben véres szerelmi dráma tartja izgalomban a lakosságot. Pamuczi István jómódu, de nem fiatal gazdaember meggyilkolta a vele vadházasságában élő Dragomir Flórá, a ki a délvidéknek egyik legszebb asszonya volt.

Pamuczi már pár év óta szerelmi viszonyt folytatott Flórával Két év óta éltek együtt békességben, mignem az utóbbi időben az öszülő férfin kitért a féltékenység az asszony fiatalága miatt. Pamuczi az utóbbi időkben valósággal kinozta a kedverét.

A nőben kitért az elkeseredés és egy ilyen alkalommal kijelentette Pamuczinak, hogy el megy a háztól. Pamuczi a leány ezen kijelentésére még féltékenyebb lett és kijelentette, hogy ha elakarná őt hagyni levágja a lábait.

Tegnapelőtt este ismét kitért a veszedés Pamuczi és szeretője a szép Flóra között. Ekkor a leány nem bírván tovább a folytonos ütlegetést, össze pakolt és elakart menni a háztól. Pamuczi ekkor utána rohant egy nagy késsel és a szép Flórá hátulról leszúrta.

